

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/64/2022
Identifikačné číslo spisu: 6021200018
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6021200018.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobkyne: C. U. G., narodená X. L. XXXX, bytom v V. V., O. L. Š. X, právne zastúpená: Advokátskou kanceláriou Patajová Pataj s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, J. Chalupku 8, IČO: 36 867 519, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 26. októbra 2020, č. k. 0323592102019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. januára 2022, č. k. 27Sa/2/2021-47, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 18. januára 2022, č. k. 27Sa/2/2021-47, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu podanú žalobkyňou, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia zo dňa 26. októbra 2020, Číslo: 0323592102019, ktorému predchádzalo rozhodnutie prvostupňového orgánu (ďalej len „pobočka žalovanej“) - Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávky zo dňa 16. apríla 2019, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové rozhodnutie pobočky žalovanej, ktorým bolo rozhodnuté o upovedomení o začatí vymáhania pohľadávok, vydaného na základe rozhodnutia o začatí konania vo veci vymáhania pohľadávok, ktorého podkladom bol

právoplatný a vykonateľný exekučný titul - rozhodnutie zo dňa 17. 06. 2013, Číslo: 21119824 sankcia (neprednostná) vo výške 786,48 eur, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť pohľadávku spolu vo výške 786,48 eur.

2. Krajský súd konštatoval, že žalobkyňa vo svojej žalobe napadla zákonnosť rozhodnutia žalovanej, ktorým potvrdila rozhodnutie pobočky žalovanej (Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávok), pričom v podanej žalobe uvádzala skutočnosti, ktoré smerovali aj proti rozhodnutiu pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013, ktorým bolo žalobkyni predpísané penále v sume 1.332,90 eur. Toto rozhodnutie na základe ňou podaného odvolania bolo preskúmané žalovanou, ktorá vydala rozhodnutie zo dňa 22. 11. 2013, ktorým rozhodnutie pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013 potvrdila, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04. 12. 2013 (v spojení s rozhodnutím pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013), pričom toto rozhodnutie bolo „exekučným titulom“ v zmysle § 225b zák. č. 461/2003 Z. z. Zároveň žalobkyňa uvádzala v žalobe skutočnosti týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutia žalovanej zo dňa 02. 07. 2019, (ktorým žalovaná rozhodla o prvom odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu pobočky žalovanej - Upovedomeniu zo dňa 16. 04. 2019), ktoré však vzhľadom na to, že bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sa/13/2019-80 zo dňa 06. 08. 2020 zrušené, nemá žiadne právne účinky a nie je predmetom tohto preskúmacieho konania (najmä nie v rozsahu, pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukazovala na argumentáciu žalovanej uvedenú v odôvodnení tohto zrušeného rozhodnutia žalovaného zo dňa 02. 07. 2019). Krajský súd preto zdôraznil, že predmetom preskúmacieho konania v tomto konaní pred krajským súdom vedeným pod č. k. 27Sa/2/2021 je výhradne zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej zo dňa 26. 10. 2020, v spojení s rozhodnutím pobočky žalovanej - Upovedomením zo dňa 16. 04. 2019.

3. Základným predpokladom na vydanie Upovedomenia o začatí vymáhania pohľadávky príslušnou organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne je existencia exekučného titulu, t. j. právoplatného rozhodnutia, ktorým bola poisťencovi (v tomto prípade žalobkyni) uložená povinnosť uhradiť dlžnú sumu. Z obsahu predloženého administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobkyni bolo predpísané penále vo výške 1.332,95 eur rozhodnutím č. 700 2111982413-GC04/13 zo dňa 17. 06. 2013, proti ktorému podala odvolanie, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím č. 700-2130181410-GC04/10 zo dňa 22. 11. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 12. 2013. Krajský súd konštatoval, že správnosť a zákonnosť postupu orgánov verejnej správy v súvislosti s uvedenými rozhodnutiami (exekučný titul) v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného v konaní vo veci uloženia povinnosti zaplatiť sumu 786,48 € nemôžu byť predmetom súdneho prieskumu, pretože súdному prieskumu podlieha len také rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré po využití riadnych opravných prostriedkov v správnom konaní nadobudlo právoplatnosť a účastník konania podal voči nemu správnu žalobu v zákonom určenej lehote (do dvoch mesiacov od jeho oznámenia - doručenia). Predmetné rozhodnutia (rozhodnutie žalovanej zo dňa 22. 11. 2013 v spojení s rozhodnutím pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013), predstavujúce exekučný titul pre vymáhanie predpísaného penále, krajský súd nebol oprávnený preskúmať, t. j. nebol oprávnený preskúmať ani ich zákonnosť, ani ich vecnú správnosť.

4. Krajský súd zistil, že orgány verejnej správy postupovali v súlade so zákonom, keď po tom, ako rozhodnutie o uložení povinnosti zaplatiť penále vo výške 1.332,95 eur (rozhodnutie č. 700-211982413-GC04/13 zo dňa 17. 06. 2013) v spojitosti s rozhodnutím žalovanej č. 42229-3/2013-BA zo dňa 22. 11. 2013 nadobudlo právoplatnosť a po tom, ako pobočka žalovanej na základe žiadosti žalobkyne o odpustenie/čiastočné odpustenie povinnosti zaplatiť penále, vydala rozhodnutie č. 1100-2140027114-GC08/14 zo dňa 18. 12. 2014, ktorým žiadosti žalobkyne čiastočne vyhovel a čiastočne jej odpustila penále vo výške 546,47 eur, (v dôsledku čoho zostatok neuhradeného penále predpísaného vyššie uvedenými rozhodnutiami predstavoval sumu 786,46 eur), vydala pobočka žalovanej rozhodnutie č. 032359210219 zo dňa 11. 04. 2019 o začatí konania vo veci vymáhania pohľadávky, ktoré sa podľa § 225c ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. nedoručuje a nie je voči nemu prípustný opravný prostriedok. Následne pobočka žalovanej v súlade s § 225i ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. vydala Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávok zo dňa 16. 04. 2019, ktoré doručila žalobkyni a ktoré obsahovalo všetky zákonom stanovené náležitosti (§ 225i ods. 5 cit. zákona). Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobkyňou podané odvolanie proti

Upovedomeniu nekorešponduje s dôvodmi uvedenými v § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., pretože neobsahuje popis okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by mali za následok zánik vymáhanej pohľadávky alebo by bránili jej vymáhateľnosti, alebo iné okolnosti, pre ktoré by bolo jej vymáhanie neprípustné. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, že došlo k zámene povinného a popisovala dôvody, pre ktoré podľa nej nemala dlh na poistnom tvrdiac, že do 30. 04. 2010 uhradila všetky dlžné čiastky, čím splnila podmienky tzv. „generálneho pardonu“, pričom poukazovala na potvrdenia vydané Sociálnou poisťovňou a na zostavy vydané Sociálnou poisťovňou dňa 27. 05. 2009, 19. 05. 2010 a 31. 12. 2010, t. j., ktoré boli vyhotovené pred vydaním exekučného titulu.

5. Žalovaná žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 26. 10. 2020 o podanom odvolaní rozhodla v súlade so zákonom, keď odvolanie zamietla a rozhodnutie pobočky žalovanej (Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávok) potvrdila s odôvodnením, že posudzovanie otázok súvisiacich so samotným exekučným titulom (ktorým bolo rozhodnuté o predpísaní penále) a otázok súvisiacich s existenciou predmetnej pohľadávky, nie je predmetom odvolacieho konania. Krajský súd poukázal na to, že žalovaná bola v preskúmvanom prípade v odvolacom konaní oprávnená posudzovať rozhodnutie pobočky žalovanej len v intenciách § 225n zákona č. 461/2003 Z. z., t. j. bola oprávnená skúmať len to, či žalobkyňou v odvolaní uplatnené námietky sú okolnosťami uvedenými v § 225n cit. zákona a či tieto nastali po vzniku exekučného titulu. Ak žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatovala, že žalobkyňou uvedené skutočnosti sa týkajú otázok smerujúcich ku dôvodnosti, resp. nedôvodnosti predpísania penále, t. j. k vydaniu samotného exekučného titulu, resp. k posudzovaniu otázok splnenia podmienok tzv. „generálneho pardonu“, t. j. k právnomu posúdeniu prípadnej nezákonnosti exekučného titulu (prvostupňového rozhodnutia zo dňa 17. 06. 2013 v spojení s rozhodnutím žalovanej zo dňa 22. 11. 2013), a tieto sú v konaní podľa 4. časti zákona č. 461/2003 Z. z. skutkovo i právne irelevantné, krajský súd konštatoval, že takýto záver žalovanej je výsledkom správneho právneho posúdenia veci, pričom žalovaná napadnuté rozhodnutie riadne odôvodnila reagujúc na všetky podstatné námietky žalobkyne uvedené v odvolaní. Skutočnosť, že obsahovo (čo do merita veci) žalovaná neskúmala dôvodnosť právoplatného rozhodnutia/rozhodnutí, ktoré boli exekučným titulom, zrozumiteľne vysvetlila, pričom správne poukázala aj na skutočnosť, že žalobkyňou v odvolaní namietané skutočnosti (otázka splnenia podmienok tzv. „generálneho pardonu“, existencia nezaplatenej pohľadávky na poistnom, /príspevok na poistenie v nezamestnanosti predpísaný žalobkyňou rozhodnutím č. 2130181410 zo dňa 26. 05. 2010/) boli predmetom konania, výsledkom ktorého bolo rozhodnutie pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013 (o vyrubení penále) a následného odvolacieho konania (ktorého výsledkom bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 22. 11. 2013), ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 04. 12. 2013 a ktoré sa nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti stali exekučným titulom a orgány verejnej správy sa v týchto rozhodnutiach otázkou existencie pohľadávky na dlžnom poistnom i podmienkami pre vyrubenie penále podrobne zaoberali.

6. Pokiaľ teda žalobkyňa v žalobe uviedla námietky smerujúce k vzniku exekučného titulu, k jeho zákonnosti, či vecnej správnosti a dôvodnosti, postupu orgánu verejnej správy pred vydaním exekučného titulu (poukazom na to, že sa zaujímala o úhradu svojich dlhov osobnou návštevou v Sociálnej poisťovni, kedy jej boli vydané potvrdenia a tlačové zostavy osvedčujúce, že nemá nedoplatky na poistnom a tvrdením o splnení podmienok tzv. „generálneho pardonu“), krajský súd k týmto námietkam nemohol prihliadnuť, pretože predmetom tohto preskúmvacieho konania na správnom súde nemôže byť rozhodnutie pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013, ani rozhodnutie žalovanej zo dňa 22. 11. 2013, t. j. predmetom tohto preskúmvacieho konania nemôže byť exekučný titul, ktorým bolo žalobkyňi predpísané penále, pretože voči týmto rozhodnutiam bolo možné podať správnu žalobu v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 22. 11. 2013, čo v tomto prípade nebolo splnené. Rovnako predmetom súdneho prieskumu v tomto preskúmvacom konaní nemôže byť ani rozhodnutie pobočky žalovanej č. 2130181410 zo dňa 26. 05. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 07. 2010, ktorým bol žalobkyňi predpísaný príspevok na poistenie v nezamestnanosti vo výške 17,16 eur, keďže proti predmetnému rozhodnutiu žalobkyňa nepodala ani odvolanie, ani správnu žalobu, a preto krajský súd nemohol prihliadnuť ani na námietky žalobkyne týkajúce sa jeho doručovania, resp. namietanej pravosti podpisu na doručenke. Vyššie uvedené námietky preto nemohli mať žiadny vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

7. Ak žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovaná v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že „žalobkyňa ku dňu vydania potvrdení nemala nedoplatky na poisťovne“, i to, že „vydané potvrdenia Sociálnej poisťovne o neexistencii dlhu len reflektovali skutočnosť, že v deň ich vydania nemala povinná dlh na poisťovne, a teda žalovaný na jednej strane podľa žalobkyne konštatuje nenaplnenie podmienok tzv. generálneho pardonu a na druhej strane konštatuje, že podmienky podľa § 293bl ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. boli naplnené“, krajský súd uviedol, že vyššie uvedené konštatovania nemajú oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovanej zo dňa 26. 10. 2020, a preto tieto tvrdenia žalobkyne nemajú žiadny vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaná sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zo dňa 26. 10. 2020 vyjadrila k tzv. „generálnemu pardonu“ len v súvislosti s vysporiadaním sa s odvolacou námietkou (tvrdením) žalobkyne o splnení podmienok tzv. „generálneho pardonu“, a to tak, že „táto otázka nie je predmetom posudzovania v konaní podľa 4. časti zák. č. 461/2003 Z.z.“ Pre úplnosť krajský súd uviedol, že žalobkyňou označené konštatovania boli uvedené v rozhodnutí žalovanej zo dňa 02. 07. 2019, ktoré však bolo zrušené rozsudkom krajského súdu zo dňa 06. 08. 2020, nemá teda žiadne právne účinky a nie je ani predmetom tohto preskúmvacieho konania. Z rovnakého dôvodu je irelevantný aj poukaz žalobkyne uvedený v žalobe na text predmetného rozhodnutia zo dňa 02. 07. 2019. Obdobne aj námietka, že „žalovaný nesprávne uviedol v rozhodnutí zo dňa 02.07.2019, že žalobkyňa časť pohľadávky uhradila, hoci správne malo byť uvedené, že jej bola odpustená“, je irelevantná. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že tvrdenie žalovanej v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa potvrdení o neexistencii dlhu žalobkyne je zavádzajúce, krajský súd uviedol, že žalovaná v tejto časti odôvodnenia len poukázala na konštatovanie odvolacieho orgánu uvedené v rozhodnutí zo dňa 22. 11. 2013, ktoré bolo vydané v odvolacom konaní proti rozhodnutiu pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013 vo veci predpísania penále. Nič to však nemení na skutočnosti, že tieto námietky týkajúce sa potvrdení Sociálnej poisťovne nemôžu byť predmetom posudzovania v konaní vo veci vymáhania pohľadávok a tieto mohli byť uplatnené len v tzv. základnom konaní (t. j. v konaní vo veci predpísania penále).

8. Na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej nemajú vplyv ani všetky námietky žalobkyne uplatnené v žalobe, v ktorých poukazuje na výsledky svojho zisťovania existencie dlhu voči Sociálnej poisťovni, na písomné potvrdenia o neexistencii dlhu, na vydané rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 26. 05. 2010, na splnenie podmienok tzv. „generálneho pardonu“, ako aj na postup pobočky žalovanej, či žalovanej v období pred vydaním exekučného titulu, pretože tieto námietky mohla žalobkyňa uplatniť v tzv. základnom konaní, výsledkom ktorého je rozhodnutie pobočky žalovanej o predpísaní penále zo dňa 17. 06. 2013, v spojení s rozhodnutím žalovanej zo dňa 22. 11. 2013. Tieto okolnosti nemožno považovať za okolnosti vzniknuté po vydaní exekučného titulu, ako to upravuje § 225n zák. č. 461/2003 Z. z.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe (rovnako, ako v odvolaní proti rozhodnutiu pobočky žalovanej - Upovedomeniu) neuviedla dôvody predpokladané § 225n zák. č. 461/2003 Z. z. (uviedla len námietky smerujúce k exekučnému titulu), krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ žalovaná napadnutým rozhodnutím potvrdila rozhodnutie pobočky žalovanej (Upovedomenie), postupovala v súlade so zákonom a námietku žalobkyne, že skutkový stav, ktorý vzala žalovaná za základ napadnutého rozhodnutia, nemá oporu v administratívnom spise, nie je dôvodná.

10. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku žalobkyne o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, pretože napadnuté rozhodnutie žalovanej obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, je riadne odôvodnené a žalovaná sa dostatočným spôsobom vysporiadala aj s jednotlivými odvolacími námietkami žalobkyne (vrátane žalobkyňou označenými potvrdeniami a tlačovými zostavami vydanými Sociálnou poisťovňou pred vydaním exekučného titulu). Ak žalobkyňa namietala, že žalovaná pochybila, ak v Upovedomení i v napadnutom rozhodnutí žalovanej opakovane žalobkyňu označil zlým identifikačným číslom (IČO), krajský súd túto námietku vyhodnotil ako nemajúcu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej. Skutočnosť, že v predmetnom Upovedomení pobočka žalovanej uviedla pri označení účastníčky konania namiesto jej identifikačného čísla sociálneho zabezpečenia nesprávne IČO (patriace inej právnickej osobe), avšak pokiaľ súčasne účastníčku konania označila titulom, menom, priezviskom a rodným číslom, táto

chyba, resp. zrejma nesprávnosť v označení identifikačného údajá, resp. priradení nesprávneho IČO, sama o sebe nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia pobočky žalovanej, keďže z ostatných v prvostupňovom rozhodnutí uvedených údajov označenia účastníčky konania - žalobkyne (ako povinnej osoby) je možné nesporne identifikovať žalobkyňu ako dlžníčku. Obdobne, pokiaľ žalovaná v napadnutom rozhodnutí v záhlaví opätovne uviedla v označení žalobkyne nesprávne IČO, táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej. Z § 209 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. vyplýva, že chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia môže organizačná zložka Sociálnej poisťovne kedykoľvek, aj bez návrhu opraviť a upovedomiť o tom účastníka konania. Z uvedených dôvodov nemožno zrejmu nesprávnosť v označení identifikačného údajá účastníčky konania (žalobkyne) považovať za takú vadu napadnutého rozhodnutia, ktorá by spôsobila jeho nezákonnosť, zmätočnosť alebo nezrozumiteľnosť.

11. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej v spojení s rozhodnutím pobočky žalovanej a konania, ktoré vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

II.

12. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podaním zo dňa 03. 03. 2022, Číslo: 212/2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

13. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, a to najmä z dôvodu formalistického výkladu ustanovenia § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorým je umožnené podať odvolanie proti upovedomeniu o začatí vymáhania pohľadávky. Žalobkyňa sa snažila už v predchádzajúcich podaniach pre žalovanú, resp. krajský súd poukázať na existenciu okolností, pre ktoré je vymáhanie pohľadávky žalovanej neprípustné.

14. Žalobkyňa je presvedčená, že v rozhodovanom prípade postup žalovanej, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu, ako aj postup žalovanej, ktorý nasledoval po vydaní exekučného titulu, sú takými okolnosťami, ktoré spôsobujú neprípustnosť vymáhania pohľadávky žalovanej. Preto v tejto súvislosti opísala priebeh konania (aj rozhodnutia predchádzajúce napadnutým rozhodnutiam), ktoré sa jej javia ako nespravodlivé a popisovala ich už v podanej správnej žalobe. Opätovne poukázala, že v súvislosti s možným využitím „generálneho pardonu“ sa obrátila na pobočku žalovanej za účelom zistenia jej možných nedoplatkov na sociálnom poistení, ktoré bolo potrebné uhradiť do 30. 04. 2010, pričom zo strany pobočky žalovanej jej bolo zakaždým oznámené, že žiadne nedoplatky nemá. Preto sa žalobkyňa domnievala, že požadované informácie sú korektné a úplné. Je potom zrejme, že žalovaná neúplnými informáciami zavádzala žalobkyňu, čím jej neumožnila riadne a včas splniť podmienky generálneho pardonu. Pri návšteve pobočky žalovanej v roku 2011 bola žalobkyňa informovaná v rozpore so skôr poskytnutými písomnými potvrdeniami o jej dlhu voči žalovanej vo výške 17,16 eur za obdobie júl až december 2003 (neuhradené poistné na poistenie v nezamestnanosti), pričom o tejto skutočnosti nemala žalobkyňa žiadnu vedomosť.

15. Opakovane poukázala na to, že žalovaná ju nesprávne identifikovala (nesprávne uvedené IČO) v záhlaví rozhodnutia, pričom to vyvoláva legitímne pochybnosti o zákonnosti takéhoto rozhodnutia. Žalovaná nebola schopná plniť svoje zákonné povinnosti na požadovanej kvalitatívnej úrovni, pričom žalobkyňi, ktorá mala nedoplatok na poistnom vo výške 17,16 eur, o ktorom nevedela ani ona, ale ani žalovaná, vyrubila penále vo výške 1.332,95 eur, ktoré teraz od žalobkyne vymáha. Žalobkyňa je presvedčená, že nezohľadnenie opísaného skutkového konania žalovanej ako okolnosti, pre ktorú je vymáhanie pohľadávky žalovanej neprípustné, je neželaným formalistickým výkladom ustanovenia § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.

16. V závere navrhla, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie.

III.

17. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila na základe zaslanej výzvy krajského súdu podaním zo dňa 21. 03. 2022, Číslo: 7338-14/2022-BA.

18. Žalovaná sa v plnom rozsahu stotožnila so závermi krajského súdu, pričom podanú kasačnú sťažnosť považovala za nedôvodnú. Žalobkyňa podľa názoru žalovanej neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaná, resp. krajský súd už nevyjadril. Zároveň opakovane napádala rozhodnutie pobočky žalovanej v základnom konaní zo dňa 17. 06. 2013, Číslo: 700-2111982413-GC04/13 (preskúmané v odvolacom konaní a v celom rozsahu potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 22. 11. 2013, Číslo: 42229-3/2013-BA), ktoré je exekučným titulom v súlade s § 225b zákona č. 461/2003 Z. z.). V tejto súvislosti poukázala na názor krajského súdu, že v predmetnom konaní môže byť predmetom prieskumu len rozhodnutie zo dňa 26. 10. 2020, t. j. zákonnosť rozhodnutia o odvolaní proti upovedomeniu o začatí vymáhania pohľadávok v spojení s rozhodnutím pobočky žalovanej - upovedomením o začatí vymáhania pohľadávok vydanom v tomto konaní dňa 16. 04. 2019. V tejto súvislosti dodala, že žalobkyňa sa nedomáhala súdneho prieskumu exekučného titulu, napriek skutočnosti, že rozhodnutie o odvolaní jej bolo preukázateľne doručené do vlastných rúk dňa 04. 12. 2013.

19. Ďalej poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR týkajúcu sa prieskumu exekučného titulu a s tým spojeným výkonu exekučného titulu, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05. 11. 2019, IV. ÚS 160/2019 zo dňa 11. 12. 2019, III. ÚS 152/2019 zo dňa 17. 12. 2019, I. ÚS 284/2016 zo dňa 04. 05. 2016).

20. Záverom navrhla, aby najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

21. Žalobkyni bolo vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti doručené dňa 28. 03. 2022 na vedomie.

IV.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

23. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

25. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

27. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

28. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia zo dňa 26. októbra 2020, Číslo: 0323592102019, ktorému predchádzalo rozhodnutie pobočky žalovanej - Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávky zo dňa 16. apríla 2019, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové rozhodnutie pobočky žalovanej, ktorým bolo rozhodnuté o upovedomení o začatí vymáhania pohľadávok.

29. Podľa § 178 ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z., do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni vo veciach vymáhania pohľadávok na dávkach podľa druhého bodu až piateho bodu, sociálnom dôchodku, poistnom, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie, pokute, penále a náhradách škody podľa § 238, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok podľa druhého bodu až piateho bodu.

30. Podľa § 210 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., organizačné zložky Sociálnej poisťovne vydávajú rozhodnutia vo veciach uvedených v § 178 ods. 1 písm. a/ a v § 179 ods. 1 písm. a/ a b/.

31. Podľa § 218 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

32. Podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

33. Podľa § 225a ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., konaním vo veciach vymáhania pohľadávok podľa tohto zákona je konanie, ktorým Sociálna poisťovňa z úradnej moci vymáha pohľadávky.

34. Podľa § 225a ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., na konanie vo veciach vymáhania pohľadávok sa vzťahujú ustanovenia o nedávkovom konaní podľa tretej časti, ak v tejto časti nie je ustanovené inak. Ustanovenia § 221 až 223 sa nepoužijú.

35. Podľa § 225b zákona č. 461/2003 Z. z., exekučným titulom na účely tohto zákona je vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola uložená účastníkovi konania povinnosť plniť a účastník konania si túto povinnosť v určenej lehote dobrovoľne nesplnil.

36. Podľa § 225c ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., konanie vo veciach vymáhania pohľadávok začína Sociálna poisťovňa na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí konania vo veciach vymáhania pohľadávok.

37. Podľa § 225c ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., rozhodnutie o začatí konania vo veciach vymáhania pohľadávok sa nedoručuje. Proti rozhodnutiu o začatí konania vo veciach vymáhania pohľadávok nie sú prípustné opravné prostriedky. Rozhodnutie o začatí konania vo veciach vymáhania pohľadávok je právoplatné dňom jeho vydania.

38. Podľa § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania môže príslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne, ktorá upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávok vydala, do 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí vymáhania pohľadávok podať odvolanie, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhanej pohľadávky alebo bránia jej vymáhateľnosti, alebo ak existujú iné okolnosti, pre ktoré je vymáhanie pohľadávok neprípustné. Odvolanie musí byť odôvodnené a na dodatočne uplatnené dôvody sa neprihliada.

39. Podľa § 225n ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., odvolanie podľa odseku 1 má odkladný účinok. Proti rozhodnutiu o odvolaní sa nemožno odvolať. Rozhodnutie o odvolaní obsahuje aj poučenie o možnosti jeho preskúmateľnosti súdom.

40. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho spisu, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovanej mal preukázané, že

- žalobkyni bolo doručené dňa 13. 05. 2019 Upovedomenie o začatí vymáhania pohľadávok zo dňa 16. 04. 2019, č. k. 0323592102019 (ďalej len „Upovedomenie zo dňa 16. 04. 2019“) na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (ďalej len „exekučný titul“) - rozhodnutie zo dňa 17. 06. 2013, Číslo: 700-2111982413-GC04/13 vo výške 1.221,95 eur za obdobie január 2004 až november 2008 (správnosť potvrdená odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 22. 11. 2013, Číslo: 4229-3/2013-BA, z administratívneho spisu nebolo zistené, či sa žalobkyňa v danom prípade domáhala súdneho prieskumu týchto rozhodnutí, zároveň však ani netvrdila, že sa proti uvedenému rozhodnutiu domáhala súdneho prieskumu);
- žalobkyni na základe jej žiadosti zo dňa 05. 12. 2014 bola odpustená časť penále (z pôvodnej sumy 1.332,95 eur jej bolo odpustené penále vo výške 546,47 eur rozhodnutím pobočky žalovanej zo dňa 18. 12. 2014, Číslo: 1100-2140027114-GC08/14; zvyšná časť penále za obdobie január 2005 až november 2008 vo výške 786,48 eur);
- proti Upovedomeniu zo dňa 16. 04. 2019 podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 27. 05. 2019 z dôvodu, že došlo k zámene povinného (uvedené nesprávne IČO - na inú právnickú osobu, čo podľa žalobkyne mohlo spôsobiť zámenu osôb, pretože podľa jej vedomia uhradila dlžné poistné do 30. 04. 2010 a mal by sa na ňu vzťahovať generálny pardon v zmysle § 293bl zákona č. 461/2003 Z. z.);
- o podanom odvolaní rozhodla žalovaná rozhodnutím zo dňa 02. 07. 2019, č. k. 0323592102019 tak, že rozhodnutie zmenila v časti označenia povinného, vypustila „C.. U. G., O.. L.. Š. X, XXX XX V. V., RČ: XXXXXX/XXXX, IČO: XXXXXXXX“ a nahradila ho slovami „C.. U. G., O.. L.. Š. X, XXX XX V. V., E.: XXXXXX/XXXX“. V ostatnej časti Upovedomenie zo dňa 16. 04. 2019 ostalo nezmenené;
- žalobkyňa podala prostredníctvom právneho zástupcu návrh na odloženie vymáhania pohľadávok v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pod sp. zn. 27Sa/13/2019, ktoré sa týkalo súdneho prieskumu rozhodnutia zo dňa 02. 07. 2019 o odvolaní proti Upovedomeniu zo dňa 16. 04. 2019, č. k. 0323592102019;
- žalovaná rozhodnutím o odložení vymáhania pohľadávok zo dňa 05. 11. 2019, č. k. 0323592102019 odložila vymáhanie pohľadávok voči povinnej (žalobkyni) až do právoplatného skončenia konania rozhodnutia vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pod sp. zn. 27Sa/13/2019;
- Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 06. 08. 2020, č. k. 27Sa/13/2019-80 zrušil rozhodnutie žalovanej zo dňa 02. 07. 2019 z dôvodu, že toto rozhodnutie bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (žalovaná bola povinná zabezpečiť kompletný administratívny spis, ktorý bude doplnený o listinné dôkazy osvedčujúce tvrdenie žalovanej o existencii dlhu titulom nezaplatenia poistného - príspevku na poistenie v nezamestnanosti za obdobie júl až december 2003 v lehote splatnosti, resp. v lehote do 30. 04. 2010, ako aj samotné rozhodnutie č. 700-2130181410-GC04/10 zo dňa 26. 05. 2010, ktorým malo byť predmetné poistné predpísané, vrátane originálu doručky osvedčujúcej prevzatie predmetného rozhodnutia žalobkyňou a listinné dôkazy osvedčujúce výšku nezaplatenej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, na základe ktorého bolo vydané Upovedomenie zo dňa 16. 04. 2019. Žalovaná následne mala vyhodnotiť okolnosti upravené v § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., teda, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhanej pohľadávky alebo bránia jej vymáhateľnosti, resp. vyhodnotí existenciu iných okolností, pre ktoré je vymáhanie pohľadávok neprípustné a odôvodní ho v zmysle § 209 zákona č. 461/2003 Z. z.);
- následne žalovaná po zrušení rozhodnutia zo dňa 02. 07. 2019 vydala napadnuté rozhodnutie zo dňa 26. 10. 2020, č. k. 0323592102019, v ktorom odvolanie žalobkyne zamietla a rozhodnutie - Upovedomenie zo dňa 16. 04. 2019 potvrdila;
- pre úplnosť najvyšší správny súd uvádza, že žalobkyni bol rozhodnutím zo dňa 26. 05. 2010, Číslo: 700-2130181410-GC04/10 predpísaný príspevok na poistenie v nezamestnanosti za obdobie júl 2003 až december 2003 vo výške 17, 16 eur (doručený žalobkyni dňa 22. 06. 2010), ktorý uhradila osobne na pobočke žalovanej dňa 26. 09. 2011.

41. V predmetnej veci bola spornou skutočnosť, či žalovaná správne postupovala a rozhodla v prípade rozhodovania o odvolaní žalobkyne proti Upovedomeniu zo dňa 16. 04. 2019 tak, že uvedené odvolanie zamietla, a pritom nezohľadnila žalobkyňou vytykané okolnosti, pre ktoré bolo vymáhanie pohľadávok neprípustné, aj v kontexte rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 27Sa/13/2019 zrušil rozhodnutie žalovanej zo dňa 02. 07. 2019.

42. Najvyšší správny súd napriek námietkam zo strany žalobkyne poukazuje obdobne ako tak urobil už krajský súd v napadnutom rozsudku, že predmetom tohto súdneho prieskumu môže byť len rozhodnutie žalovanej zo dňa 26. 10. 2020, resp. Upovedomenie zo dňa 16. 04. 2019. Preto námietky žalobkyne, ktoré krajský súd v napadnutom rozsudku označil za smerujúce proti iným rozhodnutiam žalovanej, vyhodnotil rovnako aj najvyšší správny súd ako irelevantné pre toto konanie. V tejto časti sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, a preto naňho len poukazuje. Pre úplnosť však dodáva, že žalobkyňa sa proti spomínaným rozhodnutiam žalovanej, resp. pobočky žalovanej [najmä rozhodnutie pobočky žalovanej zo dňa 17. 06. 2013 (exekučný titul) a s tým súvisiace rozhodnutie o odvolaní zo dňa 22. 11. 2013, ale aj rozhodnutie zo dňa 26. 05. 2010] mohla domáhať súdneho prieskumu na správnom súde, ale túto možnosť nevyužila. Preto ani krajský súd, ani najvyšší správny súd nemôže prihliadnuť na žalobkyňou vznesené námietky vo vzťahu k týmto rozhodnutiam.

43. Žalobkyňa v podanej správnej žalobe, ale aj obdobne v kasačnej sťažnosti ako primárny dôvod namietala nesprávny výklad § 225n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. žalovanou, ale aj krajským súdom, a to najmä z dôvodu, že v prípade žalobkyne „existujú iné okolnosti, pre ktoré je vymáhanie pohľadávok neprípustné“, čo nebolo z ich strany zohľadnené. V tejto súvislosti však najvyšší správny súd poukazuje, že odvolanie žalobkyne vo vzťahu k Upovedomeniu zo dňa 16. 04. 2019 a následne podaná správna žaloba a dôvody v nej uvedené, však nekorešponujú s dôvodmi uvedenými v § 225 n zákona č. 461/2003 Z. z., pretože neobsahujú popis okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré by mali za následok zánik vymáhanej pohľadávky alebo bránia jej vymáhateľnosti, alebo iné okolnosti, pre ktoré je vymáhanie pohľadávok neprípustné. Žalobkyňa všetky námietky smerovala len vo vzťahu k predchádzajúcim rozhodnutiam, a teda okolnostiam, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu (opis priebehu pred vydaním exekučného titulu, bod 14 a nasl. kasačnej sťažnosti, pozn. súdu). Pričom sama žalobkyňa uviedla, že je presvedčená, že v rozhodovacom prípade postupu žalovanej, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu, ako aj postup žalovanej, ktorý nasledoval po vydaní exekučného titulu, sú takými okolnosťami, ktoré spôsobujú neprípustnosť vymáhania pohľadávky žalovanej. Vo vzťahu k okolnostiam, ktoré mali vzniknúť po exekučnom titule, žalobkyňa len poukázala na z jej pohľadu nefungujúci systém žalovanej a na nerovný vzťah medzi nimi ako účastníkmi právneho vzťahu a pod. (bod 27 a nasl. kasačnej sťažnosti, pozn. súdu). Najvyšší správny súd však takto popísaný priebeh nemôže považovať za okolnosti, ktoré majú spôsobiť vymáhanie pohľadávok za neprípustné, tak ako to predpokladá § 225n zákona č. 461/2003 Z. z.

44. Najvyšší správny súd poukazuje tiež na právny názor iného senátu tunajšieho súdu v súvislosti s § 225n zákona č. 461/2003 vyslovený v rozhodnutí zo dňa 27. 06. 2022, sp. zn. 9Sžsk/4/2021: „V zmysle § 225n ods. 1 zákona o sociálnom poistení odvolanie voči upovedomeniu o začatí vymáhania pohľadávok je možné odôvodniť len okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhanej pohľadávky alebo bránia jej vymáhateľnosti, alebo ak existujú iné okolnosti, pre ktoré je vymáhanie pohľadávok neprípustné. Nie je teda možné uplatňovať námietky, ktoré sa meritórne týkajú samotného exekučného titulu, pretože tie mali byť uplatnené v základnom konaní pri jeho vydaní.“ Najvyšší správny súd tak námietky žalobkyne smerujúce najmä k právoplatnému exekučnému titulu vyhodnotil ako nedôvodné, pričom, tak ako uviedol už vyššie, prieskumu tohto rozhodnutia sa mohla žalobkyňa domáhať skôr podanou správnu žalobou, ale túto možnosť nevyužila. Právoplatný exekučný titul, ktorý ani nebol napadnutý správnu žalobou, tak považoval súd za vecne správny a zákonný (obdobne ani argument žalobkyne, že tieto rozhodnutia neboli napadnuté správnu žalobou z dôvodu prisľúbenia odpustenia penále zo strany pobočky žalovanej, nemožno akceptovať, pretože z administratívneho spisu bolo preukázané, že časť penále bolo žalobkyňou odpustené).

45. Rovnako námietka žalobkyne vo vzťahu k nesprávne uvedeným identifikačným údajom v napadnutom rozhodnutí nemôže spôsobiť nezákonnosť daného rozhodnutia. Je síce pravdou, že po zrušení rozhodnutia žalovanej zo dňa 02. 07. 2019, žalovaná v napadnutom rozhodnutí zo dňa 26. 10. 2020 opätovne nesprávne uviedla identifikačné údaje žalobkyne, čo však samo o sebe ešte nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. K uvedenej námietke sa obsírne vyjadril už krajský súd v

napadnutom rozsudku, a najvyšší správny súd sa s uvedeným plne stotožňuje a na tomto mieste na túto relevantnú časť rozsudku krajského súdu bez ďalšieho odkazuje (bod 43 a 44 rozsudku krajského súdu).

46. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší správny súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobkyni, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanej ich nepriznal z dôvodu, že nedošlo k naplneniu predpokladu plynúceho z § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP.

48. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.